

Sygn. akt XVII AmE 160/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: protokolant sądowy Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością** z siedzibą w O.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 lipca 2011 r., znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że wymierzoną przedsiębiorcy - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., w punkcie 2 decyzji, karę pieniężną obniża do kwoty 80 262 zł. (osiemdziesiąt tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa złote), co stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w roku 2010;
2. oddala odwołanie w pozostałej części,
3. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt XVII AmE 160/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2011 r., znak (...), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że przedsiębiorca ten naruszył warunek 2.1.1. i 2.1.2. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r., Nr (...) w ten sposób, iż dokonywał obrotu paliwami ciekłymi w 10 obiektach – stacjach i bazie paliw, podczas gdy zgodnie z udzieloną koncesją mógł dokonywać obrotu wyłącznie przy wykorzystaniu eksploatowanych przez przedsiębiorcę pojazdów przeznaczonych do transportu paliw ciekłych wskazanych w warunku 2.1.2. koncesji z dnia 10 czerwca 2009 r., Nr (...).

Za wyżej opisane działanie, Prezes URE wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 160 524 zł., co stanowi (...) przychodu Przedsiębiorcy z działalności koncesjonowanej osiągniętego w 2010 r.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, Prezes URE wskazał, iż decyzją z 10 czerwca 2009 r., udzielił Przedsiębiorcy - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres

od 16 czerwca 2009 r. do 31 grudnia 2025 r. W koncesji tej szczegółowo został określony przedmiot i zakres działalności objętej koncesją – działalność gospodarcza polegająca na obrocie paliwami ciekłymi jedynie przy wykorzystaniu eksploatowanych przez Koncesjonariusza pojazdów przeznaczonych do transportu paliw ciekłych. Na wniosek Przedsiębiorcy z 19 czerwca 2009 r., zakres koncesji został rozszerzony poprzez wpisanie, w części dotyczącej przedmiotu i zakresu prowadzonej działalności, konkretnych stacji i baz paliw.

Pozwany Prezes URE podniósł, iż ze zgromadzonych w Urzędzie Regulacji Energetyki dokumentów, w tym wyjaśnień Przedsiębiorcy zawartych w piśmie z dnia 18 września 2009 r. oraz dokumentów i informacji nadesłanych przez (...) Biuro (...) Komendy Głównej Policji Zarządu w B., wynika, iż Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu, w okresie od 10 czerwca 2009 r. do 14 stycznia 2010 r., paliwa ciekłe na następujących stacjach paliw:

1. B., Pl. (...),
2. C., ul. (...),
3. G., ul. (...),
4. J., (...)-(...) Ś.,
5. J., ul. (...),
6. N., ul. (...),
7. O., ul. (...),
8. O., ul. (...), (...)-(...) R. ((...)),
9. T., ul. (...)
10. T., ul. (...),

tj. prowadził działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi w sposób inny, niż wskazany w udzielonej Przedsiębiorcy koncesji z dnia 10 czerwca 2009 r. Powyższe ustalenia, zdaniem Prezesa URE wskazują, iż przedsiębiorca naruszył warunek 2.1.1. i 2.1.2. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r., Nr (...), zgodnie z którymi był zobowiązany do spełniania określonych przepisami prawa warunków wykonywania działalności gospodarczej oraz do wykonywania działalności objętej koncesją przy wykorzystaniu wskazanych w niej pojazdów.

Wobec powyższego, Prezes URE stwierdził, że zachodziły przesłanki do wymierzenia kary pieniężnej, której wysokość ustalona została z zachowaniem przepisu art. 56 ust 3 ustawy P.e., tj. w wielkości nie przekraczającej 15% przychodu ukaranego Koncesjonariusza, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Ponadto ustalając wysokości nałożonej kary, Prezes URE uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie powoda i jego możliwości finansowe.

Od powyższej decyzji powódka - (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O. wniosła odwołanie zaskarżając ją w całości i zarzucając naruszenie:

- 1) warunku 2.4.1. Koncesji nr (...) wydanej w dniu 10 czerwca 2009 roku, poprzez nałożenie kary pieniężnej pomimo spełnienia przez spółkę wymogu wskazanego warunku;
- 2) przepisu art. 56 ust. 1 pkt 12 Ustawy - Prawo energetyczne, poprzez błędną interpretację i zastosowanie co doprowadziło do bezzasadnego nałożenia kary pieniężnej pomimo przestrzegania postanowień Koncesji;
- 3) przepisu art. 6 K.p.a., poprzez działanie bez podstawy prawnej;

- 4) przepisu art. 12 K.p.a. w związku z przepisem art. 35 §3 K.p.a., poprzez przewlekłe oraz zawile prowadzenie postępowania;
- 5) przepisu art. 8 K.p.a., poprzez prowadzenie postępowania w sposób zmniejszający zaufanie do Organu;
- 6) przepisu art. 77 §1 K.p.a., poprzez brak wnikliwego rozpatrzenia materiału dowodowego, w szczególności nie uwzględnienie orzeczeń sądów powszechnych wydanych w postępowaniu karnym w związku z przedmiotową sprawą.

Mając na względzie powyższe zarzuty, powódka wniosła o :

- uchylenie zaskarżonej decyzji jako bezzasadnej w całości;
- zmianę decyzji w części dotyczącej nałożonej kary poprzez jej anulowanie na podstawie przepisu art. 56 ust 6a Ustawy prawo energetyczne, w wypadku niepodzielenia przez Sąd naszego stanowiska co do bezzasadności decyzji;
- zasądzenia zwrotu kosztów postępowania na rzecz odwołującego się.

Powodowa Spółka wskazała również wnioski dowodowe:

- akta sprawy dotyczące decyzji nr (...) wydanej w dniu 14 stycznia 2010 roku- w posiadaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- Decyzja nr (...) z dnia 10 czerwca 2009 roku w posiadaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- Zawiadomienie z dnia 19 czerwca 2009 roku w posiadaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- Opinia rzeczoznawcy Pana W. M. z dnia 16 sierpnia 2011 roku;
- przesłuchanie prokurenta Spółki Pana D. M. w charakterze świadka na okoliczności wskazane w uzasadnieniu odwołania;
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 08 lipca 2010 roku o sygnaturze: VI (...) 424710 (znajdujący się już w aktach postępowania)
- odpisy wyroków i postanowień o sygnaturach (znajdujące się już w aktach postępowania):
 - a) II W 891/09 Sądu Rejonowego w W. Wydział II Karny z dnia 30.08.2010 r.;
 - b) II W 712/09 Sądu Rejonowego w P. II Wydział Karny z dnia 19.03.2010 r.;
 - c) II W 573/09 Sądu Rejonowego w P. Wydział II Karny z dnia 11.03.2010 r.;
 - d) II W 297/10 Sądu Rejonowego w O. II Wydział Karny z dnia 15.03.2010 r.;
 - e) II W 253/10 Sądu Rejonowego w Ł. II Wydział Karny z dnia 16.02.2009 r.;
 - f) II W 54/10 Sądu Rejonowego w Ł. H Wydział Karny z dnia 02.03.2010 r.;
 - g) VII W 4/10 Sądu Rejonowego w Ł. VII Zamiejskowy Wydział Karny w K. z dnia 28.01.2010 r.;
 - h) II W 1725/09 Sądu Rejonowego w O. Wydział II Karny z dnia 26.10.2010 r.

W uzasadnieniu odwołania, powódka podniosła, iż pierwotnie wydana decyzja z dnia 10 czerwca 2009 r., określała Koncesję w zakresie zawężonym tylko do obrotu z pojazdów, dlatego też Spółka zgłosiła swoje uwagi Organowi podczas nieformalnej rozmowy, w której pracownik Organu wskazał, że nie ma potrzeby odwoływania się od decyzji w celu

zmiany zakresu działalności koncesjonowanej, wystarczy zgodnie z warunkiem 2.4.1. koncesji zawiadomić Organ o rozszerzeniu zakresu działalności. Spółka wskazała, iż działając w dobrej wierze i zaufaniu do Organu spełniła jego polecenie i w dniu 19 czerwca 2009 r., zawiadomiła Organ, zgodnie z warunkiem 2.4.1. Koncesji oraz przepisem art. 59 Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, tj. w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany, o rozszerzeniu zakresu prowadzonej przez Spółkę działalności poprzez obrót paliwami na stacjach:

1. (...)R. ((...)) ulica (...);
2. B.- B. ((...)) ulica (...);
3. C.- C. ((...)) ulica (...);
4. G.- G. ((...)) ulica (...);
5. J. D., Ś. (18-411);
6. J. J. ((...)) ulica (...);
7. N.- N. ((...)) ulica (...);
8. O.- O. ((...)) ulica (...);
9. T.- T. ((...)) ulica (...);
10. T.- B. ((...)) ulica (...).

Zdaniem Spółki, dokonując zgłoszenia Prezesowi URE zmiany-rozszerzenia zakresu prowadzonej działalności objętej koncesją w terminie 14 dni od zaistnienia tej zmiany, spełniła wszelkie wymogi formalnoprawne. Powódka podkreśliła przy tym, że warunek 2.4.1. został zredagowany i włączony do Decyzji przez Organ.

Ponadto Spółka podniosła, iż zarówno wspomniany warunek 2.4.1. Koncesji z dnia 9 czerwca 2009 r., jak i art. 59 Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, wymagają aby przedsiębiorca zawiadomił odpowiedni organ już po dokonaniu zmiany (w tym o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją) w odpowiednim, 14- dniowym terminie od dnia dokonania zmiany, nie nakładają natomiast obowiązku akceptacji tego stanu przez organ.

W ocenie powódki, Organ zmieniając postanowienia Koncesji decyzją z dnia 14 stycznia 2010 r., *expressis verbis* wskazał, że akceptuje rozszerzenie działalności Spółki, nie znalazł żadnych podstaw natury faktycznej czy prawnej skłaniających do zakazania prowadzenia rozszerzonej działalności. Zgodnie z powyższym rozszerzenie zakresu działalności koncesjonowanej było ważne *ex tunc*. Co więcej, Organ wydając decyzję z dnia 14 stycznia 2010 r., jednoznacznie potwierdził według Spółki, że spełnia ona wszelkie wymogi natury prawnej i technicznej, aby móc prowadzić działalność w rozszerzonym w ten sposób zakresie. Oznacza, to że działalność Spółki, nawet gdyby okazała się niezgodna z treścią Koncesji z dnia 9 czerwca 2009, nie stanowiła żadnego niebezpieczeństwa, zarówno natury technicznej jak i prawnej, co zdaniem powódki oznacza, że nie trafna jest ocena Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, że stopień szkodliwości popełnionego przez Spółkę czynu był duży.

Spółka podkreśliła także, że w dniu 14 stycznia 2010 r., Koncesja została zmieniona poprzez rozszerzenie zakresu działalności objętej Koncesją zgodnie z wnioskiem Spółki. Zdaniem powódki, Organ nie może zatem wskazać jako podstawy wymierzenia kary, prowadzenie przez Spółkę działalności niezgodnej z warunkami Koncesji, gdyż w dniu wydania zaskarżonej decyzji Spółka działała zgodnie z warunkami Koncesji, a Decyzja w brzmieniu pierwotnym już nie obowiązywała. Powódka podkreślała, że istotne jest, iż zmieniona koncesja była ważna w pierwotnie określonym w niej okresie to jest od 16 czerwca 2009 r. do 31 grudnia 2025 r., a na skutek złożonego przez Spółkę zawiadomienia nastąpiło jedynie poszerzenie zakresu a nie zmiana terminu jej obowiązywania. Zgodnie ze zmienioną koncesją Spółka prowadząc sprzedaż paliw na stacjach paliw w okresie objętym zarzutem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki czyniła to legalnie i to sam Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zalegalizował tę działalność skoro pozostawił w mocy

pierwotny termin obowiązywania koncesji, Spółka nie naruszyła więc warunku 2.1.1. Koncesji, a Organ nie miał prawa zastosować przepisu art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - prawo energetyczne, co więcej Spółka zastosowała się do treści Koncesji (warunek 2.4.1.) wprost, co oznacza według Spółki, że Organ nie miał podstawy prawnej do nałożenia na nią kary. Z powyższego powódka wywodzi, iż Organ wymierzając karę Spółce działał bez podstawy prawnej łamiąc jedną z podstawowych zasad wyrażoną w Konstytucji RP (art. 7) i powtórzoną w kodeksie postępowania administracyjnego - zasadę legalizmu.

Spółka podniosła również, iż w związku z podejrzeniem prowadzenia działalności polegającej na obrocie paliwami bez wymaganej koncesji, w stosunku do członków zarządu Spółki zostało wszczęte kilka postępowań karnych o popełnienie czynu określonego przepisem art. 60¹ §1 Kodeksu wykroczeń (prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji). W każdej ze wskazanych spraw zapadły orzeczenia uniewinniające lub umarzające postępowanie, a sądy wskazywały, że Spółka działała na podstawie prawa, prawidłowo zawiadomiła Organ o rozszerzeniu zakresu prowadzonej działalności i na podstawie zawiadomienia, zgodnie z warunkiem 2.4.1. i przepisem art. 59 Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej mogła prowadzić działalność koncesjonowaną w rozszerzonym zakresie, co nie wymagało zgody Organu.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz oddalenie wniosków dowodowych sformułowanych w odwołaniu, w tym z prywatnej opinii pana W. M. oraz wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka prokurenta powodowej Spółki – D. M., ponieważ nie zostały sprecyzowane tezy dowodowe, których wykazaniu miałyby służyć przedmiotowe wnioski, a tym samym wnioski te zdaniem Prezesa są wadliwe. W uzasadnieniu pisma, Prezes URE podtrzymał w całości stanowisko prezentowane w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 27 lutego 2012 r., Spółka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie oraz złożone wnioski dowodowe, a ponadto wniosła o:

1. dopuszczenie dowodu z dokumentu Zestawienia Zapłaconych Podatków i Innych Opłat na Rzecz Skarbu Państwa za okres VI-XII 2009 r i I 2010 r. – na okoliczność prowadzenia Przedsiębiorstwa w dużych rozmiarach, płacenia podatków w łącznej kwocie 2 371 566,58 zł., również w okresie, w którym rzekomo dokonywało obrotu paliwami wbrew koncesji, zatrudniania dużej liczby pracowników;
2. nieuwzględnienie wniosku Organu o oddalenie wniosków dowodowych sformułowanych w odwołaniu ze względu na fakt, iż przeprowadzenie tych dowodów jest niezbędne do pełnego i wyczerpującego rozpatrzenia sprawy i wydania orzeczenia zgodnego ze stanem faktycznym i prawnym.

Na rozprawie w dniu 20 listopada 2013 r., Sąd postanowił dopuścić dowód z przesłuchania w charakterze strony D. M. – Prezesa Zarządu powodowej spółki na okoliczność, że organ poinformował przedsiębiorcę o możliwości prowadzenia działalności gospodarczej w szerszym zakresie niż to wynika z koncesji przy zachowaniu obowiązku poinformowania o tym w terminie 14 dni.

Sąd postanowił także dopuścić dowód z przesłuchania w charakterze świadka M. B. na okoliczność, że pracownik (...) nie udzielał informacji, aby powód mógł ograniczyć się do złożenia informacji w terminie 14 dni o rozszerzeniu prowadzonej działalności w stosunku do zakresu określonego w udzielonej koncesji, bez konieczności składania odwołania.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

Decyzją z dnia 28 maja 1999r. nr (...), zmienioną decyzjami z dnia 8 stycznia 2003r. i 25 kwietnia 2006 r. powodowi - (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. została udzielona koncesja na obrót paliwami ciekłymi na okres od 15 czerwca 1999r. do dnia 15 czerwca 2009r. Na podstawie powyższej koncesji powód prowadził działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami zarówno na stacjach paliw jak i przy pomocy środków transportu.

Pismem z dnia 26 listopada 2008 r., Przedsiębiorca zwrócił się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres 50 lat. W powyższym piśmie powodowa spółka wskazała jako przedmiot działalności hurtową sprzedaż paliw, a także zamieściła wykaz środków transportu przy pomocy których prowadzona jest działalność. W treści powyższego pisma spółka wyjaśniała, iż prowadzi działalność gospodarczą od 1992 roku, na początku jako Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) Spółka cywilna Z. M., która od dnia 01.10.2002 r. została przekształcona w spółkę jawną a następnie od 27.09.2009r. w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (k.133-135).

W związku z otrzymanym w dniu 01.12.2008r. wnioskiem powoda z dnia 26.11.2008r. w sprawie ponownego udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi, Prezes URE wezwaniem z dnia 19 stycznia 2009r. zobowiązał powoda do dokładnego opisu wykonywania działalności koncesjonowanej, z uwzględnieniem miejsc wykonywania tej działalności, struktury dostawców i odbiorców paliw ciekłych raz szczegółowego opisu sposobu wprowadzania paliw ciekłych do obrotu (k.175-178 akt sąd.)

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa URE, pismem z dnia 3 lutego 2009 r. Przedsiębiorca wskazał, iż jego działalność po uzyskaniu koncesji będzie polegać na sprzedaży paliwa autocysterną z dostawą do klienta. (k.175-179)

Decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r., Nr (...), Prezes URE udzielił Przedsiębiorcy – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od dnia 16 czerwca 2009 r. do 31 grudnia 2025 r., na określonych w niej warunkach (k.5-11 akt adm.). W pkt 1 zatytułowanym „Przedmiot i Zakres Działalności” określono, iż przedmiot działalności objętej koncesją stanowi działalność gospodarcza polegająca na obrocie paliwami ciekłymi jedynie przy wykorzystaniu eksploatowanych przez Koncesjonariusza pojazdów przeznaczonych do transportu paliw ciekłych.

W rozdziale Sprawozdawczość i udzielanie informacji w pkt 2.4.1. wskazanej decyzji o udzieleniu koncesji znajdował się zapis o treści: „, Koncesjonariusz jest obowiązany zawiadomić Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w tym w szczególności nazwy, siedziby, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności) nie później niż 14 dni od dnia ich powstania.”(k.510 akt adm.)

Pismem z dnia 19 czerwca 2009 r., Przedsiębiorca zawiadomił Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu prowadzonej przez Spółkę działalności poprzez obrót paliwami na wyszczególnionych w piśmie stacjach paliw. (okoliczność bezsporna)

W związku z pismem powoda z dnia 19 czerwca 2009r., w toku wszczętego przez Urząd Regulacji Energetyki postępowania dotyczącego zmiany decyzji z dnia 10 czerwca 2009 r. o udzieleniu Spółce koncesji na obrót paliwami ciekłymi, pismem z dnia 16 września 2009 r., doręczonym w dniu 21 września 2009 r., Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do złożenia wyjaśnień w sprawie oraz wskazania czy wykonuje on we wskazanych lokalizacjach działalność w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. Prezes URE poinformował również Przedsiębiorcę, że do momentu wydania decyzji w sprawie zmiany udzielonej koncesji w części dotyczącej przedmiotu i zakresu działalności nie może on wykonywać działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na wskazanych w piśmie z dnia 19 czerwca 2009 r., stacjach paliw oraz bazie paliw (k.161a-161f akt adm.)

W piśmie z dnia 18 września 2009 r., Spółka przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, podnosząc iż była przekonana, że zapisy koncesji z dnia 10 czerwca 2009 r. są tożsame z zapisami dotychczasowej koncesji z dnia 28 maja 1999 r. tj., że może prowadzić działalność polegającą na obrocie paliwami również na stacjach paliw. (k.31-32 akt adm.)

Pismem z dnia 7 października 2009 r., Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej w związku z możliwością naruszenia warunku 2.1.1. i 2.1.2. koncesji na obrót paliwami ciekłymi oraz wezwał do zaprzestania naruszania warunków udzielonej koncesji. Prezes URE podkreślił, iż w punkcie I decyzji koncesyjnej z dnia 10 czerwca 2009r. jej przedmiot

i zakres zostały ograniczone do działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi jedynie przy wykorzystaniu eksploatowanych przez przedsiębiorcę pojazdów przeznaczonych do transportu paliw ciekłych (k.37-39 akt adm.).

Decyzją z dnia 14 stycznia 2010 r. nr (...) Prezes URE zmienił swoją decyzję z dnia 10 czerwca 2009r. uwzględniając wniosek powoda i rozszerzył zakres udzielonej powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi poprzez prowadzenie działalności także przy wykorzystaniu wymienionych w decyzji stacji paliw (k.1-4 akt adm.).

W pismach z dnia 12 lutego 2010 r., 11 marca 2010 r., 15 lipca 2010 r., 22 lipca 2010 r., 1 września 2010 r., 23 września 2010 r., Spółka przesała odpisy orzeczeń w sprawach karnych prowadzonych przeciwko osobom uprawnionym do jej reprezentacji, w których Sądy umarzały postępowanie lub wydawały wyroki uniewinniające od stawianych im zarzutów związanych z prowadzeniem działalności bez wymaganej koncesji (k.105-111, 121-126, 135-142 akt adm.).

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Z ustalonego powyżej stanu faktycznego wynika, iż dotychczasowa koncesja z dnia 28 maja 1999r. (ze zmianami), na podstawie której powód prowadził działalność gospodarczą, wygasła w dniu 15.06.2009r.

Bezspornym jest, że powód nie złożył w terminie określonym w art. 39 ustawy Prawo energetyczne (tj. nie później niż na 18 miesięcy przed upływem ważności poprzedniej koncesji) wniosku o przedłużenie ważności dotychczasowej koncesji. Wniosek o udzielenie koncesji został zawarty dopiero w piśmie z dnia 26.11.2008r., w którym powodowa Spółka oświadczyła, iż przedmiotem jej działalności jest sprzedaż hurtowa paliw i wskazała środki transportu służące do wykonywania tej działalności. W tej sytuacji, w ocenie Sądu Prezes URE prawidłowo uznał, iż koncesja z dnia 10.06.2009r., która miała obowiązywać w okresie od 16.06.2009r. do 31.12.2025r. jest nową koncesją a nie przedłużeniem poprzedniej. Zapisy jej w znacznym stopniu ograniczały przedmiot i zakres dotychczasowej koncesji z uwagi na fakt, iż wniosek z dnia 26.11.2008r. wskazywał jedynie na prowadzenie działalności w zakresie obrotu paliwami poprzez środki transportu. Powód po otrzymaniu koncesji z dnia 10.06.2009r., z której treścią jak twierdzi się nie zgadzał, nie wniósł od niej odwołania. Niesporne jest przy tym, że od dnia 16.06.2009r. tj. od rozpoczęcia obowiązywania nowej koncesji ograniczającej zakres działania do środków transportu, powód w dalszym ciągu, tak jak pod rządami poprzednio obowiązującej koncesji, prowadził działalność poprzez stacje paliw i bazy, do czego w świetle zapisów koncesji z dnia 10.06.2009r. nie był uprawniony. Koncesja ta zezwalała przedsiębiorcy na prowadzenie działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi jedynie przy wykorzystaniu eksploatowanych przez koncesjonariusza pojazdów przeznaczonych do transportu paliw ciekłych.

Uprawnienie do prowadzenia obrotu paliwami poprzez wskazane stacje paliw powód uzyskał dopiero 14 stycznia 2010r. tj. w dacie zmiany (rozszerzenia) koncesji z 10.06.2009r.

Nie można uznać za uzasadnione oczekiwanie przez powodową Spółkę, że koncesja wydana na podstawie wniosku z dnia 26.11.2008r. będzie kształtowała kwestie zakresu koncesjonowanej działalności w sposób analogiczny do decyzji z 28.05.1999r. skoro nie został w wymaganym terminie złożony wniosek o przedłużenie obowiązującej koncesji a złożony wniosek przedsiębiorcy wskazywał na prowadzenie działalności w zakresie obrotu paliwami jedynie poprzez środki transportu. Nie znalazło także potwierdzenia w przeprowadzonym postępowaniu dowodowym (zeznania świadka M. B.), że to pracownik organu poinformował przedsiębiorcę, iż może on prowadzić działalność w rozszerzonym zakresie tj. również na stacjach paliw, jeżeli zawiadomi organ o zmianie zakresu prowadzonej działalności.

Zgodnie z treścią art. 32 ust 1 pkt. 4 Pw wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami wymaga uzyskania koncesji, która zgodnie z art. 37 ust 1 pkt.2 powinna określać przedmiot i zakres działalności objętej koncesją.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż prowadząc w okresie od 16.06.2009r. do 14.01.2009r. działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami na stacjach paliw, powód naruszył warunek 2.1.1. i warunek 2.1.2. koncesji z dnia 10.06.2010r. a w praktyce prowadził działalność bez wymaganej koncesji.

Nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko prezentowane przez powoda, że był uprawniony do prowadzenia działalności w rozszerzonym zakresie (na stacjach paliw) ponieważ zawiadomił Prezesa URE pismem z dnia 19 czerwca 2009 r. o rozszerzeniu działalności.

W ocenie Sądu składając informację o rozszerzeniu działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, powód wypełnił jedynie obowiązek informacyjny wobec Prezesa URE wynikający z warunku 2.4.1. koncesji oraz z art. 59 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Złożenie takiej informacji spowodowało wszczęcie przez Prezesa postępowania administracyjnego w sprawie zmiany udzielonej koncesji. Należy jednakże mieć na uwadze, iż zmiana taka nie jest dokonywana automatycznie, bowiem zgodnie z treścią art. 33 ust 1 Pe przed podjęciem decyzji w sprawie zmiany koncesji na obrót paliwami ciekłymi w części dotyczącej przedmiotu i zakresu, Prezes URE obowiązany jest do dokonania ustaleń czy przedsiębiorca posiada możliwości techniczne i czy stacje paliw na których ma być prowadzona działalność spełniają warunki techniczne. Decyzja o zmianie koncesji miała zatem, jak słusznie wskazywał pozwany, charakter konstytutywny a powód pismem z dnia 16.09.2009r. w toku postępowania dotyczącego zmiany koncesji został pouczone o tym, że do momentu wydania decyzji w sprawie zmiany udzielonej koncesji nie może wykonywać działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na wskazanych w tym piśmie stacjach.

W przedmiotowej sprawie istotnym jest ponadto, że powodowy przedsiębiorca nie poinformował o eksploatacji 10 stacji paliw w ramach postępowania o udzielenie koncesji z dnia 10.06.2009r. a także, że rozszerzona działalność była prowadzona w sposób ciągły tj. przed wydaniem decyzji koncesyjnej z dnia 10.06.2009r. i po jej wydaniu. Można zatem stwierdzić, iż w rozpoznawanym przypadku de facto nie doszło do zmiany zakresu prowadzonej działalności ponieważ działalność w takim zakresie (tj. na stacjach paliw) była prowadzona nieprzerwanie.

Opisane powyżej działanie powoda niewątpliwie naruszało warunki 2.1.1. i 2.1.2. koncesji z dnia 10.06.2009r., co stosownie do treści art. 56 ust 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne obligowało Prezesa URE do nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej.

Obniżając wysokość nałożonej kary Sąd ocenił, iż zapis warunku 2.4.1. koncesji z dnia 10.06.2009r. udzielonej powodowi przez organ, zgodnie z którym przedsiębiorca ma obowiązek zawiadomić organ w terminie 14 dni o dokonanej zmianie, która może polegać na rozszerzeniu działalności objętej koncesją, mógł wprowadzać w błąd co do konsekwencji takiego zgłoszenia. Ponadto za obniżeniem kary przemawia również okoliczność, iż przeprowadzone przez organ postępowanie w przedmiocie zmiany koncesji nie wykazało aby eksploatowane przez przedsiębiorcę stacje paliw nie spełniały warunków technicznych, czego konsekwencją była zmiana koncesji we wnioskowanym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, wysoką nominalnie karę pieniężną Sąd obniżył o połowę tj. do kwoty 80 262zł, co stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego przez powodową Spółkę w 2010 r. uznając, że kara w tej wysokości spełni w stosunku do ukaranego przedsiębiorcy swój cel prewencyjny i represyjny oraz oddalił odwołanie w pozostałej części.

O kosztach postępowania w postaci kosztów zastępstwa procesowego orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 kpc.